

455

Besluit van 28 juli 1976 tot wijziging van het Besluit regeling vergoeding Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stb. 1971, 505)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken, van 9 maart 1976, DG Vgz/Verz, nr. 66 497;

Gelet op de artikelen 11 en 77 van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655);

Gezien het advies van de Ziekenfondsraad (advies van 29 juni 1973);

De Raad van State gehoord (advies van 7 april 1976, Nr. 17);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 13 juli 1976, DG Vgz/VKG, Nr. 68 134;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Besluit regeling vergoeding Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stb. 1971, 505)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan artikel 1 wordt onder plaatsing van het cijfer 1. voor de tekst van dat artikel een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor de toepassing van dit besluit wordt onder een tehuis niet verstaan een bejaardenoord in de zin van de Wet op de bejaardenoorden, behoudens voor zover het betreft de ziekenafdeling van een bejaardenoord.

B

Aan artikel 2 worden, onder plaatsing van het cijfer 1. voor de tekst van dat artikel drie leden toegevoegd, luidende:

2. Onze Minister kan bepalen dat het eerste lid in door hem aan te wijzen gebieden niet van toepassing is op verzekerden voor wie een indicatie bestaat voor opname en verder verblijf in een verpleeginrichting als bedoeld in het Besluit verpleging in verpleeginrichtingen Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stcrt. 1968, 103) dan wel in een zwakzinnigeninrichting als bedoeld in het Besluit zwakzinnigenzorg Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stcrt. 1968, 103).

Hij gaat daartoe niet over dan nadat hem is gebleken, dat de inrichtingen van de desbetreffende categorie in het betrokken gebied naar redelijke maatstaven gemeten voldoende gelegenheid bieden tot opneming van verzekerden voor wie een indicatie bestaat als in het eerste lid bedoeld.

3. Een beschikking krachtens het tweede lid treedt niet eerder in werking dan nadat drie maanden zijn verstreken na haar bekendmaking in de Nederlandse Staatscourant.

4. De regionale contactkantoren, bedoeld in het Besluit van de Ziekenfondsraad van 26 augustus 1971 (Stcrt. 1971, 169) welke in het aangewezen gebied werkzaam zijn, dragen zorg, dat de verzekerden wie het aangaat zo spoedig mogelijk na de bekendmaking van een beschikking krachtens het tweede lid, bericht ontvangen in welke erkende inrichting(en) zij kunnen worden opgenomen.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

Porto Ercole, 28 juli 1976

Juliana

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
P.J.J. Mertens

Uitgegeven de *veertiende* september 1976
De Minister van Justitie,
Van Agt

¹ Gewijzigd bij Koninklijk besluit van 6 juni 1973, Stb. 271.

NOTA VAN TOELICHTING

Het Besluit regeling vergoeding Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stb. 1971, 505) heeft ten doel aan verzekerden op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655), die in niet overeenkomstig die wet als inrichting erkende tehuizen verblijven, een vergoeding wegens kosten van dat verblijf te verstrekken.

Deze regeling werd getroffen, omdat vele A.W.B.Z.-verzekerden, ondanks een indicatie voor opnemng en verder verblijf in een verpleeginrichting, onderscheidenlijk zwakzinnigeninrichting waren opgenomen in een niet-erkend tehuis; de kosten van verblijf in deze niet-erkende tehuizen moesten zij zelf betalen of zij moesten een beroep doen op de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284), waarbij verhaal werd toegepast. Dat deze verzekerden in niet-erkende tehuizen verbleven, was een gevolg van het feit, dat de capaciteit van de erkende inrichtingen nog ontoereikend was. Verwacht werd dat de regeling zichzelf overbodig zou maken naarmate meer plaatsen in erkende inrichtingen beschikbaar zouden komen.

In de periode van ruim 4 jaren waarin de regeling van toepassing is, is het aantal bedden in erkende of voorlopig erkende verpleeginrichtingen en zwakzinnigeninrichtingen in belangrijke mate toegenomen. Hierdoor is de behoefte aan toepassing van de regeling afgenomen, zij het niet in gelijke mate voor verschillende delen van het land. Gebleken is, dat ondanks het feit, dat in bepaalde gewesten voldoende mogelijkheid tot opnemng en verder verblijf in een (voorlopig) erkende inrichting is ontstaan, de toepassing van de vergoedingsregeling in de betrokken gebieden dreigt te worden voortgezet. Zo kan ook tijdelijk ruimtegebrek als motief voor de toepassing van de regeling worden gebruikt. Hierdoor kan weinig druk op de erkende inrichtingen worden uitgeoefend om bij vrijkomende bedden mede aandacht te besteden aan de opnemng van patiënten die in niet-erkende tehuizen verblijven.

Daarom is het gewenst gehele of gedeeltelijke buitenwerkingstelling van de vergoedingsregeling mogelijk te maken voor die gebieden, waar duidelijk voldoende bedden in erkende inrichtingen aanwezig zijn.

De onderhavige wijziging van het besluit strekt ertoe, de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne de bevoegdheid te geven te bepalen, dat in door hem aan te wijzen gebieden de regeling niet langer van toepassing is.

Het is de bedoeling hiertoe slechts over te gaan, wanneer blijkt dat in het desbetreffende gebied voldoende plaatsen in (voorlopig) erkende verpleeg-respectievelijk zwakzinnigeninrichtingen beschikbaar zijn om de hiervoor in aanmerking komende verzekerden op te nemen.

Teneinde te waarborgen dat de verzekerde de gelegenheid wordt geboden zo nodig naar een verpleeginrichting, respectievelijk zwakzinnigeninrichting te worden overgeplaatst, is in artikel 2, derde lid, bepaald dat de ministeriële aanwijzingsbeschikking niet in werking treedt dan nadat drie maanden zijn verstreken.

Omdat verzekerden, verblijvende in tehuizen, hiervan veelal niet op de hoogte zullen zijn is daarenboven in het vierde lid bepaald, dat de regionale contactorganen zorg dragen dat verzekerden wie het aangaat zo spoedig mogelijk na de bekendmaking van de aanwijzingsbeschikking bericht ontvangen in welke (voorlopig) erkende inrichting of inrichtingen zij kunnen worden opgenomen.

Het geval kan zich voordoen dat bij de beëindiging van de toepassing van de vergoedingsregeling het overbrengen van een patiënt, wiens verpleging in een tehuis op grond van deze regeling werd gefinancierd, het welzijn – ook het psychisch welzijn – van betrokkene in gevaar zou brengen. In een dergelijke situatie zal overbrenging van een tehuis naar een erkende inrichting veelal moeten worden nagelaten.

De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk heeft meegedeeld, dat geen overwegend bezwaar bestaat tegen toepassing van de Algemene Bijstandswet in deze gevallen.

Of toepassing van de Algemene Bijstandswet, indien daaraan behoefte bestaat, inderdaad mogelijk is, zal beoordeeld worden door de gemeentelijke sociale dienst, geadviseerd door de uitvoeringsorganen van de A.W.B.Z.

In de toelichting op artikel 1 van het besluit is destijds reeds medegedeeld dat het de bedoeling was de financiering van huisverpleging op grond van deze regeling te voorkomen. Gebleken is, dat de bepaling dat het tehuis over ten minste 10 bedden moet beschikken welke zijn bestemd om aan zieken dan wel gehandicapten behandeling dan wel verpleging of verzorging te verschaffen, onvoldoende is om de met thuisverpleging vergelijkbare verpleging in het woongedeelte van een bejaardenoord af te schermen. De aanvulling van artikel 1 strekt ertoe, de toepassing van de regeling voor verze-kerden, verblijvende in bejaardenoorden nadrukkelijk te beperken tot verpleging en verzorging voor zover die op de ziekenafdeling plaatsvindt.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
P. J. J. Mertens.